

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

48. வேண்டற் பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: குறிஞ்சி (சுருட்டி)

திருச்சிற்றம்பலம்

*மன்னி யூரிறை - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருஅன்னியூர் (Sambandar)

மன்னி யூரிறை சென்னி யார்பிறை

அன்னி யூரமர் மன்னு சோதியே.

பழகுந் தொண்டர்வம் அழக னன்னியூர்க்

குழகன் சேவடி தொழுது வாழ்மினே.

நீதி பேணுவீர் ஆதி யன்னியூர்ச்

சோதி நாமமே ஓதி யுய்ம்மினே.

பத்த ராயினீர் அத்த ரன்னியூர்ச்

சித்தர் தாள் தொழ முத்த ராவரே.

வெங்குருவேந்தர் திருக்குறுக்கைப் பதியை வணங்கி, அன்னியூரை அடைந்தார்கள்.

அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஆபத் சகாயநாதர் அடியிணைபோற்றி 'மன்னியூரிறை'

என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

Ramana Sannidhi Murai

465. ஆத்த னேஅடி அடைக என்னெனை
அண்டர் கண்டபொன் னம்ப லத்திருக்
கூத்த னேஅடி குறுக என்னெனைக்
குலவும் அன்பரைப் பவித்தி ரஞ்செயும்
தீர்த்தனே அடி சேர்க என்னெனைச்
செம்பொ னுடர்இந் திரன் அயன்முதல்
வேத்த வைக்கொரு விளக்க மாநடு
வீற்றி ருந்தருள் வேங்க டேசனே. 1
466. வழக்க னேந்தசீர் வாத லூர்தம்
வாய்மை சேர்மணி வாச கத்தொடு
பழிக்க நின்றவென் பழுது சேர்சொலும்
பாந்த மாவுளம் பற்றி நின்றனை
தெழிக்க வேற்புடைத் தொன்று நின்னெதிர்
சேர்ந்த மாத்திரத் தின்கண் வேங்கட
செழிக்க லாயது செம்பொன் மேருவைச்
சேர்ந்த காக்கையும் திகழ்வ தொக்குமே. 2
467. பெய்வ தாயநின் பேர ருண்மழைப்
பேறு நோக்கினேன் ஊறு மாய்க்கவே
நைவ தாகஇந் நானி லத்துநான்
நலிந்த முங்குதல் ஞாய மோசொலாய்
தெய்வ நாதனே சிறிய நாயினும்
தீன னாயினேன் தீமை தீர்ந்தெழுந்து
உய்வ தாகவெற்கு உறுதி ஒன்றருள்
உடைய வேங்கட உதார சீலனே. 3
468. இளைத்து நின்றுகார் இருட்கு டைந்தியான்
ஏங்கு ருவணம் தாங்கி நின்றவா
அளத்த லாகலா அழற்பி மும்பனே
ஆண்ட வேங்கட அடிய டைந்தவென்
உளத்தி டைவிடாது உன்ன டிச்சுடர்
ஓங்க லாகஆங்கு வந்து உறைந்தருள்
முளைத்து முண்டமா மோக ஆணவ
முசித்து நான்முழு மோன முற்றவே. 4
469. ஆதி மானவா நோக்கம் ஆருயிர்க்கு
ஆக்கம் ஆற்றுபேர் ஆற்றல் சான்றவா
சோதி வானவா சூக்ஷ்ம மத்துளதிர்
சூது வல்லிருட் சூனி யங்கெட
நேதி யென்றுபொய்த் தத்து வம்மெலா(ம்)

நீக்கு மவ்வுசா நெறியில் நின்றுஒளிர்
நீதி வேங்கட நிகழ்த்து வாயென்தன்
நெஞ்சுள் உன்னுடை நிஜசொ ரூபமே. 5

470. காண வேண்டும் நின் கருணையார் முகம்
களிக்க வேண்டும் என் கருத்து முற்றுறப்
பூண வேண்டும் நின் பொன்னடித் துணை
பொலிய வேண்டும் என் சென்னி பொற்புற
மாண வேண்டும் மெய் அடியர்மாட்டுநின்
மாண்பு பேசியும் செவிமடுத்தும் நான்
பேண வேண்டும் எப் பிறவி மேவினும்
பெரும வேங்கட அன்ன பெற்றியே. 6

471. அழைக்க வேண்டும் நான் ஆவ லாய்உனை
அஞ்சல் என்றுஎனக்கு அருள வேண்டும்நீ
இழைக்க வேண்டும் நான் யோகம் என் உள்ளத்து
இருமை அற்று என்னோடு இசைய வேண்டும் நீ
குழைக்க வேண்டும் நான் கொடுமனத்தை நின்
அருட்குணத்திறம் குறித்து நான்தொறும்
தழைக்க வேண்டும்நான் தாள்நி ழற்கணை
தரும வேங்கடத் தந்தை தாயனே. 7

472. இருமை யற்றநின் ஒருமை யன்றிமற்று
இம்மை வேண்டலேன் மறுமை வேண்டலேன்
அருமை யாயநின் அடித்த லத்துவாழ்
அதனை அன்றிமற்று யாவர் வேண்டுவார்
எருமை போலநான் இவ்வ ளற்றுஉல
கிடைக்க ளிப்பதற்கு இனிஒருப்படேன்
பெருமை யார்ந்தவேங் கடப்பி ரான்அருட்
பேறு பெற்றிடப் பேணும் உள்ளமே. 8

473. கேழி லாப்பரஞ் சோதி மெய்யுடைக்
கேழி லாப்பரங் கருணை சேற
வாழி அந்தண ஆன்ற கேள்விசேர்
ஆதி தேசிக அரங்க நாடகப்
பாழி லிக்கொடும் பாவி யேன்படாப்
பரிசு நல்கினை பாவ நாசக
வாழி என்ணையாட் கொண்ட வேங்கட
வாழி நின்அருள் வளமை யூழியே. 9

474. வாழி மன்னுயிர்த் தொகை விருந்துண
அருண்ம துப்பொழி வனஜ லோசனம்
வாழி நின்எழில் வாண்மு கத்திரு
வாய்ம லர்ந்தருண் மதுர வாசகம்
வாழி வண்தமிழ்ப் பரிசில் வாணருண்
மகிந்து கூறுமுன் வாய்மை சேர்புகழ்
வாழி வேங்கட வன்ன வார்கழல்
வளர்நி ழற்கண்இவ் வைய முற்றுமே. 10

475. பொலிக நிற்பொலங் கோயில் இவ்வகன்
புவனம் எங்குஎன் றென்றும் வேங்கட
பொலிக நித்தியப் பூசை மங்கலப்
புனைசி றப்பொடும் பணிபு துக்குவோர்
பொலிக அப்புனி தால யங்களைப்
புந்தி யார்ந்துபல் பொற்பு றுத்துவோர்
பொலிக வாயிடைப் போந்து வந்தனை
புரிசு வோர்சிவ போகம் ஆர்ந்தரோ. 11
476. பொலிக என்று(ம்)நின் புகழ்ம கத்துவம்
பொலிக நிற்புனர் பூச நான்விழா
பொலிக அவ்விழாப் பொலிய ஆற்றுவார்
பொலிக அவ்விழாப் பொலிய நோக்குவார்
மலிக மாதமும் மாரி மாநிலம்
மலிக தானதர் மங்கள் எங்கனும்
மலிக வேங்கட மன்னு யிர்த்தொகை
மனந்தொ றும்மலர் அடித்தி யானமே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

தெழிக்க-அதட்டிக் கண்டிக்க, ஊறு-துன்பம், ஆத்தனே-ஆப்தனே

அளற்று உலகிடை-சேருகிய உலகில், கேழிலா-நிகரில்லா, வனஜ லோசனம்-தாமரைப் போன்ற கண்.